



יד ושם



המשרד לאזרחים ותיקים

"לְדוֹרוֹת" סיפוריהם של ניצולי השואה החיים בישראל

שאלון לרישום קורות ניצולי השואה

איסוף סיפוריהם של ניצולי השואה הוא אחד המרכיבים החשובים ביותר בשימור הזיכרון ובהנחלתו לדורות הבאים. לכן, המידע על קורותיהם של הניצולים חיוני מאוד לחוקרים ולבני הדורות הבאים. בעזרת מידע זה אפשר יהיה להכיר את הסיפורים הפרטיים המרכיבים את התמונה הרחבה של תקופת השואה. לסיפור האישי שלכם יש חשיבות לאומית, מחקרית וחינוכית. אוסף הסיפורים מפורסם באתר אינטרנט מיוחד שכתובתו www.ledorot.gov.il

שם משפחה ושם פרטי כיום

שם משפחה: ליבה	שם פרטי: מרינה
----------------	----------------

פרטים אישיים לפני השואה ובתקופתה
במידה והשאלה אינה נוגעת אלייך, אין צורך לענות עליה

שם משפחה איתו נולדתי: מריינה	בלועזית Mareynee
שם פרטי איתו נולדתי: לובה	בלועזית Luba
עיר לידה: קובנא	בלועזית Kuvna
שם פרטי ושם משפחה של האב: יוחנן	שם פרטי ושם נעורים של האם: ציפורה פין
מקום מגורים קבוע לפני המלחמה:	בלועזית
השכלה/תואר אקדמי לפני המלחמה: (יסודי, תיכון, אוניברסיטה, ישיבה)	מקצוע לפני המלחמה: (תלמיד, סנדלר, מורה)
מקומות מגורים בתקופת המלחמה: קובנה, גרמניה (שם העיר או האזור ושם הארץ)	חבר בארגון או בתנועה: (בית"ר, השומר הצעיר, בני עקיבא)
במידה והיית בגטו, ציין את שמו: קובנה	בלועזית Kovna
במידה והיית במחנה עבודה או מחנה ריכוז, ציין את שמו קאופרינג, אוטינג	בלועזית Kaufering, Auting
המקום בו נודע לך כי הנך אדם חופשי:	תאריך השחרור: 1/5/1945
במידה והיית במחנה עקורים ציין את שמו (מחנות פליטים שהוקמו לאחר המלחמה בעיקר באוסטריה, גרמניה ואיטליה)	ציין מקום אליו חזרת לאחר השחרור גרמניה
במידה והיית במחנות מעצר בקפריסין, ציין ממתי עד מתי	שנת עליה: 1949
	במידה ועלית באניה, ציין את שמה נגבה



יד ושם



המשרד לאזרחים ותיקים

נא ספרי על קורותיך לפני, בזמן המלחמה ואחריה.

(גירוש, גטאות, מחנות וצעדות מוות, במסתור או בזהות בדויה ושם בדוי, פעילות ותפקידים במחתרת, השתתפות בבריחה או בהתנגדות, האנשים שהיו בסביבתך בגטו או במסתור, במי נעזרת או אולי למי עזרת):

למדתי בבית ספר בקובנא, קומרץ. בגימנסיה היו רק יהודים ולמדנו ביידיש וגם קצת בליטאית. בשנת 1941 נכנסו הגרמנים לליטא וכבשו אותה ואחרי חודש וחצי הכניסו אותנו לגטו. היינו בגטו כ- 30,000 איש, מתוכם השתחררו בסוף המלחמה רק כ- 7,000 איש. אני הייתי שם שנתיים. אחרי שנתיים העבירו אותנו למחנה עבודה שהיה ליד שדה התעופה, במרחק קילומטר מהמחנה, כדי שלא נצטרך ללכת הרבה זמן למקום העבודה ונוכל לעבוד יותר שעות. הנחנו שם צינורות באדמה ועוד עבודות דומות. היינו שם כתשעה חודשים עד שהעבירו אותנו למחנות העבודה בגרמניה קאופרינג ואוטינג. ושם העבודה הייתה לבנות בלוקים. היינו שם כשמונה חודשים ואחר כך הייתי חודשיים ליד לנדורג (Landverg), עיר שנמצאת ליד מינכן. במקום שנקרא מחנה מספר 1. עבדנו על חלקי מטוסים. לפני כן גם הייתי במחנה השמדה בשם שטוהוף (Shtutof), שם נרצחו אימי ואחותי. השחרור היה בתאריך ה-1/5/1945. הייתי אז ליד מינכן. הייתי במינכן בגרמניה עד 1949. הייתי עדין מאוד צעיר ולמדתי בבית ספר אורט. הצטרפתי לקבוצה של יהודים שרצו לעלות לארץ דרך צרפת. בארץ הייתי במעברה- מחנה עולים ליד חיפה ומשם התגייסתי לצה"ל.

ראיון: יהודה וינדר

בני ברק, דצמבר 2009